

ber, indtil man fik flere examinerede, anseer jeg ikke nødvendig, saameget mindre, som jeg mener, at man ikke skal bringe Qvindeexaminationen i det Hele meget højt tilveirs. Vi have, som sagt, ikke hidtil faaet ret mange examinerede Lærerinder, og vi have heller ikke drevet det dertil, at vi have faaet noget Skolelærerindeseminarium. Det forekommer mig, at, naar vi absolut vilde opstille den Forbring, at alle Lærerinder skulle være examinerede; saa vil det næste Skridt, man maa gjøre, være det, at vi, medens vi nu ere isærd med at vilde nedlægge Skolelærerseminarier, maae oprette Lærerindeseminarier, men dette troer jeg rigtignok vilde være uheldigt. Jeg tager lige som flere ærede Talere saare, idet Hensyn til dette Examensbeviis, i alt Fald troer jeg, at et paalideligt Vidnesbyrd fra private Mænd og Qvinder, i hvis Omgivelser Vedkommende have levet og virket, kunde være fuldt saa gylbigt som et saadant Examensbeviis. Tilmed er det vistnok almindelig antaget, at disse Examensbeviser for Lærerinder have været temmelig rigeligt udfyldte; det er en temmelig almindelig Mening, at, medens der forlanges omtrent det samme Maal af Kundskaber af Lærerinder som af Lærere, er der ofte blevet seet lidt mere gennem Fingre med Lærerinderne. Hvad angaaer den Løn, der er bestemt for de vorbende Lærerinder, da troer jeg, at man i det Hele noget nær har truffet det Rette. Lønnen for dem støtter sig, som ogsaa i Motiverne er udtalt, paa det Nærmeste til den Løn, der er fastsat for Lærerinder i Kjøbenhavn. Vel er der en Uoverensstemmelse deri, at Lærerinder faae mindre Løn end Lærerne for det samme Arbejde; men da det, som det blev udtalt af den ærede første Tale, er uenssynligt nok, at dette er foreslaaet saaledes, fordi man har troet derved at kunne spare, og man ved Siden deraf ikke mener at kunne gjøre nogen Skade ved denne Besparelse, forekommer det mig, at man ogsaa maa blive staaende derved. Derimod er jeg enig i, at det vilde være uheldigt, om man ved den formindrede Løn for Lærerinderne ogsaa skulle lade sig lede til at nedsette Lønnen for Lærerne, og navnlig forekommer det mig, at dette vilde være en Forurettelse mod de Lærere, der allerede ere an-

satte, idet disse da, efter den Regel, der er givet i § 1, vilde kunne blive staaende paa den Løn, de nu have. Men i det Hele troer jeg, at Forslaget er særdeles vel egnet til at vinde det høie Things Tilfredshed, og jeg er i alt Fald for mit Vedkommende saare glad ved, at det er kommet frem.

Ministeren for Kirke og Under- viisningsvæsenet:

Jeg kan ikke Andet end være meget vel tilfreds med den Maade, hvorpaa dette lille Lovforslag er blevet modtaget. Der er imidlertid en Bestemmelse i Lovudkastet, der saa at sige fra alle Sider har mødt Modsigelse og Modstand; det er den autentiske Fortolkning, som er foreslaaet i § 1. Fra en vis Side betragtet har jeg med stor Tilfredsstillelse hørt de Ytringer, der ere faldne i denne Retning; men jeg maa dog tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa, at det vilde have været mig endnu kjærere, naar man havde hørt lignende Stemninger udtales af de Communalbestyrelser, der have afgivet Erklæringer og gjort Indstillinger i de Sager, der for en stor Deel have foranlediget, at jeg har fundet Grund til at fremlægge Lovforslaget. Med Hensyn til den autentiske Fortolkning, som jeg i Lovudkastets § 1 har foreslaaet at give § 13 i Loven af 1856, har der nemlig i Communalbestyrelserne været gjort ganske modsatte Anstuelser gjældende. Jeg maa derfor bede det ærede Thing, forsaavidt det i det Hele finder det rigtigt at fremme Sagen, stærkt at fastholde den Side deraf, at, hvad Lovudkastet skal virke til, er at fremme Ansættelsen af Lærerinder rundt omkring i Communerne, og navnlig i Kjøbstæderne. Det har for mig været det Overveiende netop at faae dette Element bragt ind i Lærerpersonalet. Derfor har jeg troet, at man maatte tage noget Hensyn til den Modstand, som Communerne kunde reise imod en større Behyrdselse af deres Budgetter. Man kan ikke nægte, at den Betragtning maa kunne afholde en Communalbestyrelse fra at gaae ind paa Ansættelsen af Lærerinder, at saadan Ansættelse kunde medføre, at Kommunen, foruden Udgiften til Lærerinder, endvidere blev stærkere behyrdet med Udgifter til Lærerne. Det er nemlig ofte Tilfældet, at der søles Trang